

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 35

Vydána dne 17. července 1962

Cena 80 hal.

OBSAH:

66. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních

66

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. června 1962

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Dne 4. července 1961 byla ve Varšavě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních.

S Úmluvou vyslovilo Národní shromáždění sou-

hlas dne 29. listopadu 1961 a prezident republiky ji ratifikoval dne 29. prosince 1961. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 20. března 1962.

Podle svého článku 94 Smlouva nabyla platnosti dne 19. dubna 1962.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

David v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních**

Prezident Československé socialistické republiky a Státní rada Polské lidové republiky

vedeni přáním dále upevnit přátelské vztahy a rozvíjet spolupráci mezi oběma státy a jejich národy také na poli práva se rozhodli uzavřít Smlouvu o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Aloise Neumana, ministra spravedlnosti Československé socialistické republiky,

Státní rada Polské lidové republiky

Mariana Rybického, ministra spravedlnosti Polské lidové republiky,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě se shodli na těchto ustanoveních:

ČÁST I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

1. Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako její vlastní občané.

2. Občané jedné smluvní strany mají svobodný přístup k orgánům druhé smluvní strany činným ve věcech občanských, rodinných a trestních; mohou před těmito orgány vystupovat, podávat návrhy,

žaloby a stížností, jakož i žádat o provedení jiných úkonů potřebných k uplatnění svých práv.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije obdobně i na právnické osoby.

Článek 2

Způsob styku

1. Soudy, prokuratury a notářství smluvních stran se stýkají při vzájemném právním styku přímo.

2. Jiné orgány činné ve věcech občanských, rodinných a trestních se stýkají prostřednictvím orgánů uvedených v odstavci 1.

Článek 3

Jazyk

Orgány smluvních stran používají při vzájemném styku podle této Smlouvy jazyka vlastního nebo jazyka ruského.

Článek 4

Právní informace

1. Ministerstva spravedlnosti smluvních stran si zasílají zákonné předpisy vydané poté, kdy tato Smlouva nabyla platnosti.

2. Ministerstva spravedlnosti a Generální prokuratury smluvních stran si poskytují na žádost informace o právních předpisech, které platí nebo platily v jejich státech, jakož i informace o právní praxi ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Článek 5

Odevzdávání věcí a devisových hodnot

Budou-li podle této Smlouvy odevzdávány věci nebo devisové hodnoty z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany nebo budou odevzdávány diplomatickému zastupitelství nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany, bude třeba dodržovat příslušné právní předpisy smluvní strany, jejíž orgán věci nebo devisové hodnoty odevzdává.

Článek 6

Odmítnutí provedení úkonů

Provedení úkonů podle této Smlouvy je možno odmítnout, jestliže by jejich vyřízení mohlo ohrozit svrchovanost nebo bezpečnost dožádané smluvní strany.

ČÁST II

VĚCI OBČANSKÉ A RODINNÉ

Oddíl 1

Věci osobního stavu

Článek 7

Způsobilost osob fyzických a právnických

1. Způsobilost fyzické osoby k právům a k právním úkonům se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

2. Způsobilost právnické osoby se spravuje právním řádem smluvní strany, podle kterého právnická osoba vznikla.

Zbavení svéprávnosti

Článek 8

Pokud tato Smlouva nestanoví jinak, je pro zbavení svéprávnosti příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem je osoba, která má být zbavena svéprávnosti; tento orgán použije práva svého státu.

Článek 9

1. Jestliže orgán jedné smluvní strany zjistí, že jsou předpoklady pro zbavení svéprávnosti občana druhé smluvní strany, jehož bydliště je v obvodu tohoto orgánu, podá o tom zprávu příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

2. V neodkladných případech může učinit orgán uvedený v odstavci 1 prozatímní opatření potřebná k ochraně této osoby nebo jejího majetku. Opisy rozhodnutí o těchto opatřeních budou zaslány příslušnému orgánu smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

3. Jestliže orgán druhé smluvní strany, jemuž byla podána zpráva podle ustanovení odstavce 1 nebo 2, sám se řízení neujme nebo se do tří měsíců nevyjádří, provede řízení o zbavení svéprávnosti orgán, v jehož obvodu má tato osoba bydliště; použije při tom právního řádu svého státu, pokud důvody zbavení svéprávnosti jsou dány i podle právního řádu smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba. Rozhodnutí o zbavení svéprávnosti bude zasláno příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

Článek 10

Ustanovení článku 8 a 9 bude použito obdobně při zrušení zbavení svéprávnosti.

Článek 11

Prohlášení za mrtvého a důkaz smrti

1. K prohlášení osoby za mrtvou a k řízení o důkazu smrti je příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem byla tato osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla na živu.

2. Orgán jedné smluvní strany může na návrh osoby bydlící na jejím území prohlásit občana druhé smluvní strany za mrtvého nebo provést řízení o důkazu smrti, jestliže je tato osoba oprávněna podat takový návrh podle právního řádu smluvní strany, jejíž orgán má rozhodnout.

3. Prohlášení za mrtvého a řízení o důkazu smrti se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byla osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla na živu.

Oddíl 2

Věci rodinné

Článek 12

Uzavření manželství

1. Podmínky uzavření manželství se řídí u každého ze snoubenců právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je snoubenec.

2. Forma uzavření manželství se spravuje právním řádem smluvní strany, před jejímž orgánem má být manželství uzavřeno.

Článek 13

Osobní a majetkové poměry manželů

1. Práva a povinnosti manželů a jejich majetkové poměry se spravují právním řádem smluvní strany, jejímž občany jsou oba manželé; příslušný je soud smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposled měli bydliště.

2. Je-li jeden z manželů občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, spravují se tyto poměry podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposled měli bydliště; příslušný je soud této smluvní strany.

Článek 14

Rozvod

1. Jsou-li oba manželé občany jedné smluvní strany, je pro rozvod příslušný soud této strany. Mají-li bydliště na území druhé smluvní strany, je příslušný také soud této druhé strany. Rozvod se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občany jsou manželé v době podání návrhu na rozvod.

2. Je-li v době podání návrhu na rozvod jeden z manželů občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo naposled měli bydliště; soud použije právního řádu svého státu.

Článek 15

Zjištění zda je či není manželství a neplatnost manželství

1. Zjištění, že tu je či není manželství a vyslovení neplatnosti manželství pro porušení podmínek uzavření manželství se spravuje právním řádem, kterého mělo být použito podle článku 12 odstavce 1.

2. Zjištění, že tu je či není manželství a vyslovení neplatnosti manželství pro nedodržení formy při uzavření manželství se spravuje právním řádem smluvní strany, před jejímž orgánem bylo manželství uzavíráno.

3. Pro určení příslušnosti soudu se použije obdobně ustanovení článku 14.

Článek 16

Rodiče a děti

1. Uznání, zjištění a popření otcovství nebo mateřství, jakož i věci týkající se rodičovské moci a osobního stavu dítěte se spravují právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je dítě.

2. Ve věcech uvedených v odstavci 1 je příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem je dítě. Jestliže však navrhovatel i odpůrce mají bydliště na území téže smluvní strany, je příslušný orgán i této smluvní strany.

Článek 17

Vyživovací povinnost

1. Vyživovací povinnost mezi příbuznými, jakož i mezi osobami, jejichž manželství bylo rozvedeno nebo prohlášeno za neplatné a mezi osvojitelem a osvojenecem se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je oprávněná osoba.

2. Ve věcech uvedených v odstavci 1 je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má oprávněná osoba bydliště.

Článek 18

Osvojení

1. Osvojení se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osvojitel.

2. Souhlasu dítěte a jiné osoby nebo orgánu je třeba, vyžaduje-li to právní řád smluvní strany, jejímž občanem je dítě, které má být osvojeno.

3. Je-li dítě osvojováno manžely, z nichž jeden je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, musí být splněny podmínky stanovené právním řádem obou smluvních stran.

4. Ve věcech osvojení je příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem je osvojitel; v případě uvedeném v odstavci 3 je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé bydliště.

5. Ustanovení tohoto článku bude obdobně použito také tehdy, jde-li o zjištění neplatnosti nebo o zrušení osvojení.

Poručenství a opatrovnictví

Článek 19

1. Pokud tato Smlouva nestanoví jinak, je ve věcech poručenství a opatrovnictví příslušný orgán smluvní strany, jejímž občanem je osoba, které má být zřízeno poručenství nebo opatrovnictví.

2. Zřízení a zánik poručenství a opatrovnictví se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba, které má být nebo bylo zřízeno poručenství nebo opatrovnictví.

3. Právní poměry mezi poručníkem a poručenecem, jakož i mezi opatrovníkem a opatrovancem se

spravují právním řádem smluvní strany, jejíž orgán zřídil poručenství nebo opatrovnictví.

4. Povinnost převzít poručenství nebo opatrovnictví se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba, která má být ustanovena poručníkem nebo opatrovníkem.

5. Má-li poručenec nebo opatrovanec bydliště na území jedné smluvní strany, může být ustanoven poručníkem nebo opatrovníkem i občan druhé smluvní strany pod podmínkou, že má bydliště na území smluvní strany, na jejímž území má být poručenství nebo opatrovnictví vykonáváno a že jeho ustanovení nejlépe vyhovuje zájmům poručence nebo opatrovance.

Článek 20

1. Je-li třeba poručenských nebo opatrovnických opatření k ochraně zájmů občana jedné smluvní strany, jehož bydliště nebo majetek je na území druhé smluvní strany, zpraví o tom orgán této smluvní strany ihned orgán příslušný podle článku 19 odstavec 1.

2. V neodkladných případech může orgán druhé smluvní strany učinit příslušná prozatímní opatření podle právního řádu svého státu a musí o tom ihned podat zprávu orgánu příslušnému podle článku 19 odstavec 1. Taková opatření zůstanou v platnosti až do jiného rozhodnutí tohoto orgánu.

3. Opatření uvedená v odstavci 2 je možno učinit také v zájmu osoby, jejíž pobyt není znám a která nemá svého zástupce.

Článek 21

1. Orgán příslušný podle článku 19 odstavec 1 může přenést vedení poručenství nebo opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, jestliže poručenec nebo opatrovanec má bydliště nebo majetek na území této smluvní strany. Přenesení se stane účinným, když dožádaný orgán vedení poručenství nebo opatrovnictví převezme a zpraví o tom dožadující orgán.

2. Orgán, který převzal podle odstavce 1 poručenství nebo opatrovnictví, vede je podle právního řádu svého státu. Použije však, pokud jde o způsobilost k právům a právním úkonům, práva smluvní strany, jejímž občanem je poručenec nebo opatrovanec. K rozhodnutím, která se týkají osobního stavu, není tento orgán oprávněn; může však udělit přivolení k uzavření manželství.

Oddíl 3

Věci dědické

Článek 22

Dědické právo

1. Dědické poměry se spravují právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti.

2. Jestliže právo jedné smluvní strany, na jejímž území je jmění, které je předmětem dědictví, obsahuje omezení dědění takového jmění i u občanů této smluvní strany, vztahují se tato omezení i na občany druhé smluvní strany.

Článek 23

Zásada rovného postavení

Občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany stejné postavení jako občané vlastní, pokud jde o způsobilost zříditi nebo zrušiti závět, jakož i pokud jde o způsobilost nabývat dědictvím jmění nebo jiných práv, bez ohledu na to, zda jmění je neb zda práva vznikla na území jedné nebo druhé smluvní strany.

Článek 24

Závět

1. Způsobilost zříditi nebo zrušiti závět, jakož i právní účinky vad projevu vůle se spravují právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době zřízení závěti nebo jejího zrušení. Toto právo je rozhodné i pro určení, které druhy pořízení pro případ smrti jsou přípustné.

2. Forma závěti se spravuje právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době, kdy závět zřizoval. Stačí však, bylo-li postupováno podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla závět zřízena. Totéž platí pro zrušení závěti.

Článek 25

Pravomoc orgánů v dědických věcech

1. K projednání movitého dědictví je příslušný s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku orgán smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti.

2. K projednání nemovitého dědictví je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

3. Je-li celé movité dědictví na území jedné smluvní strany, projedná je na návrh dědice nebo odkazovníka orgán této smluvní strany, jestliže s tím všichni dědicové a odkazovníci souhlasí.

4. Ustanovení odstavců 1 až 3 se použije i pro určení pravomoci orgánů v dědických sporech.

Článek 26

Sdělování úmrtí

1. Jestliže občan jedné smluvní strany zemře na území druhé smluvní strany, uvědomí o tom příslušný orgán této strany bez odkladu diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad druhé smluvní strany a současně sdělí, co je mu známo o dědicích a odkazovcích, o místě jejich bydliště nebo pobytu, jakož i o rozsahu a hodnotě dědictví a o tom, byla-li zřízena závět. Tohoto ustanovení se použije také v případě, kdy příslušný orgán jedné smluvní strany byl uvědomen o tom, že na jeho území zů-

stalo jmění po občanu druhé smluvní strany, který zemřel na území třetího státu. Jestliže je orgán smluvní strany, na jejímž území zůstavitel zemřel, známo, že zůstavitel zanechal majetek rovněž na území třetího státu, oznámí i tyto okolnosti.

2. Jestliže diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad získá informace o smrti občana svého státu a obdrží údaje týkající se dědictví dříve, sdělí je orgánu, který je příslušný pro zajištění dědictví.

3. Jestliže na území jedné smluvní strany bylo v průběhu dědictvého řízení zjištěno, že dědic nebo odkazovník je občanem druhé smluvní strany, uvědomí o tom příslušný orgán bez odkladu diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad této strany.

Článek 27

Oprávnění diplomatických zastupitelství a konzulárních úřadů

V dědictvých věcech jsou diplomatická zastupitelství a konzulární úřady smluvních stran oprávněny zastupovat bez zvláštní plné moci před orgány druhé smluvní strany své vlastní občany, pokud jsou tito občané nepřítomni a neustanoví si zástupce.

Článek 28

Zajištění dědictví

1. Orgány smluvních stran učiní v souhlasu s právním řádem svého státu opatření nezbytná k zajištění nebo ke správě jmění, které je na území jejich státu a které tam zůstalo po občanu druhé smluvní strany nebo které má připadnout občanu této strany.

2. Příslušné orgány uvědomí bez odkladu diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad druhé smluvní strany o opatřeních učiněných v souhlasu s ustanovením odstavce 1; diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad se může přímo nebo prostřednictvím svého zástupce zúčastnit výkonu těchto opatření.

3. Na návrh diplomatického zastupitelství nebo konzulárního úřadu mohou příslušné orgány učinit opatření změnit nebo zrušit.

Otevření závěti

Článek 29

K otevření a vyhlášení závěti je příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území je závěť. Orgánu příslušnému k projednání dědictví je třeba zaslat ověřený opis závěti a zápis o jejím otevření a vyhlášení.

Článek 30

1. Orgán smluvní strany, u něhož je uložena závěť osoby, která byla v době smrti občanem této strany, vydá na žádost orgánu příslušnému k zajištění dědictví ověřený opis závěti.

2. Orgán jedné smluvní strany, u něhož je uložena závěť, zašle ji na žádost orgánu druhé smluv-

ní strany, jestliže zůstavitel byl občanem druhé smluvní strany nebo jestliže orgán této strany je příslušný k projednání sporu o pravost závěti.

Vydání dědictví

Článek 31

1. Movité dědictví nebo peněžitě částky získané prodejem movitého nebo nemovitého dědictví na území jedné smluvní strany budou vydány po skončení dědictvého řízení dědicům nebo odkazovníkům, kteří jsou občany druhé smluvní strany. Jestliže tito dědici nebo odkazovníci nejsou přítomni a neustanovili si zástupce, bude vydáno toto dědictví nebo peněžitě částky prodejem získané diplomatickému zastupitelství nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž jsou občany.

2. Vydání podle odstavce 1 je možné, jestliže byly:

a) uspokojeny nebo zajištěny pohledávky věřitelů zůstavitele a jiné pohledávky související s dědictvím přihlášené ve lhůtě stanovené právním řádem smluvní strany, na jejímž území je dědictví nebo peněžitě částky jeho prodejem získané;

b) zaplaceny nebo zajištěny daně a dědictvé poplatky.

Článek 32

Jestliže movité jmění, které zůstalo po smrti občana jedné smluvní strany zemřelém na území druhé smluvní strany, je nepatrné hodnoty a žádná z osob oprávněných k dědictví nemá bydliště na území druhé smluvní strany ani neustanovila na tomto území svého zástupce, bude toto jmění vydáno bez dědictvého řízení diplomatickému zastupitelství nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž občanem byl zemřelý. Před odevzdáním jmění dědicům uspokojí nebo zajistí diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad v rozsahu tohoto jmění pohledávky věřitelů zůstavitele přihlášené ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy toto jmění obdržel.

Článek 33

Zemře-li občan jedné smluvní strany při cestě na území druhé smluvní strany a neměl-li tam bydliště, budou věci, které měl s sebou, odeslány bez provedení dědictvého řízení diplomatickému zastupitelství nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž byl občanem.

Od část 4

Věci majetkové

Článek 34

Forma právních úkonů

1. Forma právních úkonů se spravuje právním řádem platným pro právní úkon. Stačí však, bylo-li použito právního řádu platného v místě právního úkonu.

2. Právní úkony týkající se nemovitostí se spravují právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 35

Nemovitosti

1. K řízení o věcných právech k nemovitostem, jakož i o jiných právech vztahujících se k nemovitostem je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území je nemovitost. Soud použije práva svého státu.

2. Ustanovení odstavce 1 nebude použito na majetkové poměry mezi manžely a na věci dědické upravené v článcích 13 a 22.

Článek 36

Závazky z nedovolených činů nebo z jiných událostí, ze kterých vzniká povinnost k náhradě škody, se spravují právním řádem smluvní strany, kde se takový čin nebo událost staly. Příslušný je soud této smluvní strany. Poškozený může podat žalobu také u soudu smluvní strany, na jejímž území má bydliště žalovaný, nebo u soudu smluvní strany, na jejímž území je majetek žalovaného.

Oddíl 5

Náklady řízení

Článek 37

Osvobození od složení žalobní jistoty

1. Občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před soudy druhé smluvní strany, pokud mají bydliště nebo pobyt na území jedné ze smluvních stran, nelze uložit složení žalobní jistoty za náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají na území druhé smluvní strany bydliště nebo pobyt.

2. Osvobození podle odstavce 1 přísluší občanům smluvních stran i tehdy, jestliže mají bydliště na území jiného státu, se kterým má smluvní strana poskytující toto osvobození smlouvu o vzájemné vykonatelnosti rozhodnutí.

3. Soud jedné smluvní strany může požadovat od občanů druhé smluvní strany, kteří před ním vystupují, složení zálohy za náklady řízení za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako od vlastních občanů.

4. Ustanovení odstavců 1 až 3 bude použito obdobně na právnické osoby.

Osvobození od nákladů řízení

Článek 38

Občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany nárok na osvobození od poplatků a záloh a jiných nákladů řízení, jakož i nárok na ustanovení bezplatného právního zástupce za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní občané.

Článek 39

1. K uplatnění nároků uvedených v článku 38 je třeba předložit potvrzení o osobních, rodinných a majetkových poměrech, jakož i o příjmu vystavené příslušným orgánem smluvní strany, na jejímž území má žadatel své bydliště nebo pobyt.

2. Nemá-li žadatel bydliště ani pobyt na území žádné ze smluvních stran, postačí potvrzení vydané diplomatickým zastupitelstvím nebo konzulárním úřadem jeho státu.

3. Orgán příslušný k vydání potvrzení uvedeného v odstavci 1 může požádat orgány druhé smluvní strany o potřebná objasnění.

4. Orgán rozhodující o žádosti o přiznání nároků uvedených v článku 38 může žádat o další objasnění orgán, který potvrzení vydal.

Článek 40

1. Jestliže občané smluvních stran mající bydliště nebo pobyt na území jedné z nich chtějí před orgánem druhé smluvní strany uplatnit nároky uvedené v článku 38, mohou podat takovou žádost do zápisu u orgánu příslušného podle místa svého bydliště nebo pobytu. Tento orgán zašle zápis spolu s potvrzením uvedeným v článku 39 odstavec 1 spolu s ostatními doklady předloženými žadatelem příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

2. Současně se žádostí uvedenou v odstavci 1 lze podat do zápisu i žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení.

Článek 41

Přiznání osvobození od poplatků a záloh a od jiných nákladů řízení, jakož i ustanovení bezplatného právního zástupce platí pro celé řízení v téže věci až do pravomocného skončení včetně řízení o výkonu rozhodnutí. To platí i pro případy, kdy další řízení v téže věci je vedeno před jiným orgánem téže nebo druhé smluvní strany.

Článek 42

Orgán jedné smluvní strany, jenž ve věci úhrady nákladů řízení, jakož i doplnění žaloby nebo návrhu předvolává účastníka, který bydlí na území druhé smluvní strany, stanoví při tom lhůtu nejméně jednoho měsíce. Lhůta se počítá ode dne doručení písemnosti.

Oddíl 6

Uznávání a výkon rozhodnutí

Článek 43

Uznávání rozhodnutí ve věcech nemajetkové povahy

Pravomocná rozhodnutí vydaná orgány jedné smluvní strany ve věcech občanských nebo rodinných nemajetkové povahy jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez provedení řízení o uznání s výjimkou případů, kdy orgán této strany

vydal dřívější pravomocné rozhodnutí v této věci nebo kdy orgán, který rozhodnutí vydal, nebyl podle ustanovení této Smlouvy příslušný.

Výkon rozhodnutí ve věcech majetkové povahy

Článek 44

Každá ze smluvních stran povoluje na svém území výkon pravomocných rozhodnutí vydaných orgány druhé smluvní strany:

- a) o majetkových nárocích ve věcech práva občanského a rodinného;
- b) o občanskoprávních nárocích přiznaných v trestním řízení.

Článek 45

Rozhodnutí budou vykonána, jestliže:

- a) rozhodnutí je pravomocné a vykonatelné;
- b) orgán, který rozhodnutí vydal, byl příslušný podle ustanovení této Smlouvy;
- c) dlužník nebyl zbaven možnosti účastnit se řízení a v případě procesní nezpůsobilosti možnosti mítí zástupce;
- d) rozhodnutí není v rozporu s pravomocným rozhodnutím, které bylo vydáno dříve mezi týmiž účastníky, o témže nároku a na témže právním podkladě soudem smluvní strany, na jejímž území má být výkon rozhodnutí povolen, ani neupravuje věc, jejíž projednávání bylo již dříve zahájeno soudem této smluvní strany; toto ustanovení však neplatí, jestliže se podstatně změnily skutkové okolnosti, na základě kterých bylo vydáno dřívější rozhodnutí a které vedly k vydání nového rozhodnutí;
- e) při vydání rozhodnutí bylo použito právního řádu příslušného podle ustanovení této Smlouvy, ledaže se použítá ustanovení právního řádu smluvní strany, jejíž orgán vydal rozhodnutí, podstatně neliší od ustanovení právního řádu druhé smluvní strany.

Článek 46

Příslušnost soudu

K povolení rozhodnutí je příslušný soud smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno.

Článek 47

Návrh na povolení výkonu rozhodnutí

1. Návrh na povolení výkonu rozhodnutí může být podán přímo u příslušného soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno, nebo u soudu, který jednal ve věci v první stolici. Tento soud postoupí návrh soudem druhé smluvní strany, který je příslušným soudem dlužníka podle jeho bydliště.

2. K návrhu na povolení výkonu rozhodnutí je nutno připojit:

- a) ověřený opis rozhodnutí s důvody, spolu s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti;
- b) ověřené opisy listin, ze kterých je patrné, že dlužníkovi, který se nezúčastnil řízení, bylo včas a předepsaným způsobem doručeno předvolání nebo jiné úřední sdělení o tom, že bylo zahájeno řízení;
- c) překlady návrhu a příloh uvedených v bodě a) a b).

Článek 48

Projednání návrhu

1. Výkon rozhodnutí se spravuje právním řádem smluvní strany, na jejímž území má být proveden.

2. Soud rozhodující o návrhu na povolení výkonu rozhodnutí se omezí na zjištění, zda byly dodrženy podmínky uvedené v článcích 45 a 47 odstavce 2.

3. Před rozhodnutím o návrhu může soud vyzvat účastníky k doplnění návrhu nebo k objasnění věci. Tento soud může také žádat dodatečné objasnění od orgánu, který vydal rozhodnutí.

Článek 49

Námítky dlužníka

Dlužník může uplatnit u soudu, který rozhoduje o návrhu na povolení výkonu rozhodnutí námítky proti jeho povolení, jakož i proti rozhodnutí, kterým byl nárok přiznan. Je-li to přípustné podle práva smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno.

Článek 50

Odložení výkonu rozhodnutí

Jestliže na území smluvní strany, jejíž orgán vydal rozhodnutí, byl v důsledku obnovy řízení nebo stížnosti pro porušení zákona v této věci povolen odklad jeho výkonu, je nutno na území druhé smluvní strany řízení o návrhu na povolení výkonu rozhodnutí nebo již povolený výkon odložit.

Článek 51

Náklady překladu a ověření listin

Náklady spojené s překladem a s ověřením listin připojených k návrhu na povolení výkonu rozhodnutí budou po vymození od dlužníka vyplaceny osobě, která je vynaložila. Tyto náklady stanoví příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území vznikly.

Článek 52

Soudní smíry

Ustanovení článků 44 až 51 této Smlouvy se použije obdobně na soudní smíry.

Výkon rozhodnutí o nákladech řízení

Článek 53

1. Byl-li účastník osvobozený podle článku 37 odstavec 1 nebo 2 od povinnosti složit žalobní jis-

totu odsouzen pravomocným rozhodnutím k náhradě nákladů, povolí příslušný soud smluvní strany na návrh oprávněné osoby bezplatně výkon tohoto rozhodnutí.

2. Návrh se podává způsobem uvedeným v článku 47 odstavce 1.

Článek 54

1. K návrhu na povolení výkonu rozhodnutí o nákladech je třeba připojit ověřený opis rozhodnutí, jímž se stanoví náklady, potvrzení, že toto rozhodnutí je v právní moci a že je vykonatelné a překlad těchto listin do jazyka smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno.

2. Soud rozhodující o návrhu na povolení výkonu rozhodnutí zkoumá pouze, zda byly dodrženy náležitosti uvedené v odstavci 1.

3. O nákladech spojených s překladem a s ověřením listin platí ustanovení článku 51.

Článek 55

Soud rozhoduje o povolení výkonu rozhodnutí o nákladech bez vyslechnutí účastníků; rozhodne rovněž o vymození nákladů uvedených v článku 51.

Článek 56

1. Orgán smluvní strany, na jejímž území byly náklady zálohovány státem, požádá příslušný soud druhé smluvní strany, aby tyto náklady vymohl. Dožádaný soud provede výkon a vybranou částku odevzdá diplomatickému zastupitelství nebo konzulárnímu úřadu druhé smluvní strany.

2. K žádosti je třeba připojit ověřený opis rozhodnutí, jímž se stanoví náklady, potvrzení, že rozhodnutí je v právní moci a že je vykonatelné a překlad těchto listin do jazyka smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno.

3. O nákladech spojených s překladem a s ověřením listin platí ustanovení článku 51.

Článek 57

Pro zjištění a vymáhání nákladů spojených s výkonem rozhodnutí platí právní řád smluvní strany, na jejímž území má být vykonáno.

ČÁST III

VĚCI TRESTNÍ

Vydání a průvoz osob

Článek 58

Povinnost k vydání

1. Smluvní strany si za podmínek stanovených v této Smlouvě na žádost navzájem vydají k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

2. K vydání může dojít pouze pro trestné činy, za které může být uložen podle právního řádu obou smluvních stran trest odnětí svobody nejméně je-

den rok nebo trest těžší, jakož i pro výkon pravomocných rozhodnutí, kterými byl takový trest uložen.

Odmítnutí vydání

Článek 59

Smluvní strany si nebudou vydávat vlastní občany.

Článek 60

K vydání rovněž nedojde, jestliže:

- a) trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;
- b) podle právního řádu dožádané smluvní strany trestní řízení nemůže být zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodů promlčení nebo z jiných zákonných důvodů;
- c) proti osobě, o jejíž vydání se žádá, je na území dožádané smluvní strany vedeno trestní řízení, byl vynesen pravomocný rozsudek a nebo trestní řízení bylo pravomocně zastaveno;
- d) jde o jednání, pro které může být trestní řízení zahájeno pouze na základě soukromé žaloby.

Článek 61

Střet žádostí o vydání

Žádá-li o vydání určité osoby více států, rozhodne dožádaná smluvní strana, které z těchto žádostí vyhoví.

Článek 62

Žádost o vydání a její přílohy

1. K žádosti o vydání za účelem výkonu trestu bude připojen ověřený opis pravomocného rozsudku, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin spáchaný odsouzeným. Odpykal-li si odsouzený část trestu, je třeba sdělit, jakou část si odpykal.

2. K žádosti o vydání za účelem provedení trestního řízení se připojí ověřený opis příkazu k zatčení a popis trestného činu, jakož i znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na trestný čin spáchaný vyžadovanou osobou. Jedná-li se o trestný čin proti majetku, nutno také sdělit výši škody, která byla nebo mohla být trestným činem způsobena.

3. K žádosti o vydání se dále připojí pokud možno popis vyžadované osoby, údaje o jejím státním občanství, osobních poměrech a místě pobytu, pokud tyto údaje nejsou patrné z rozsudku nebo z příkazu k zatčení, a dále její fotografie a otisky prstů.

Článek 63

Doplnění žádosti o vydání

1. Neobsahuje-li žádost o vydání všechny údaje nutné k tomu, aby mohlo být o ní rozhodnuto, může dožádaná smluvní strana žádat o její doplnění. K čemuž může určit lhůtu do dvou měsíců. Tato lhůta může být ze závažných důvodů prodloužena.

2. Jestliže osoba, které se týká žádost o vydání, byla zatčena a dožadující smluvní strana nezaslala v příslušné lhůtě doplňující údaje, může být tato osoba propuštěna.

Zatčení za účelem vydání

Článek 64

Po dojití žádosti o vydání učiní dožadovaná smluvní strana bez odkladu opatření k zatčení vyžadované osoby s výjimkou případu, kdy je zřejmé, že k vydání podle této Smlouvy nemůže dojít.

Článek 65

1. Zatčení může být provedeno i před dojitím žádosti o vydání, jestliže o to požádá dožadující smluvní strana s odvoláním na příkaz k zatčení nebo na pravomocný rozsudek; o zatčení je možno požádat poštou, telegraficky, telefonicky nebo rozhlasem.

2. Zatčení je možno provést i bez žádosti uvedené v odstavci 1, jestliže je dostatečně prokázáno, že se tato osoba dopustila na území druhé smluvní strany trestného činu, pro který může dojít k vydání.

3. O zatčení provedeném podle odstavce 1 nebo 2 je třeba bez odkladu uvědomit druhou smluvní stranu.

Článek 66

Osobu zatčenou podle článku 65 odstavec 1 nebo odstavec 2 je možno propustit, jestliže ve lhůtě dvou měsíců ode dne odeslání zprávy o zatčení nedojde žádost o vydání.

Článek 67

Odklad vydání

Je-li na území dožadované smluvní strany proti osobě, o jejíž vydání se žádá, vedeno trestní řízení nebo byla-li odsouzena pro jiný trestný čin, může být vydání odloženo až do skončení trestního řízení, do skončení výkonu trestu nebo do doby, kdy tato osoba byla před skončením uloženého trestu propuštěna.

Článek 68

Dočasné vydání

1. Jestliže by odklad vydání uvedený v článku 67 měl za následek promícení trestního stíhání nebo vážně ztížil toto řízení proti osobě, o jejíž vydání je žádáno, je možno na odůvodněnou žádost vydat tuto osobu dočasně.

2. Dočasně vydaná osoba bude po provedení úkonů, pro které byla vydána, bez odkladu vrácena.

Článek 69

Vydání

Dožadovaná smluvní strana oznámí dožadující smluvní straně místo a dobu vydání. Jestliže doža-

dující smluvní strana nepřevzme vyžadovanou osobu do patnácti dnů od doby stanovené pro vydání, může být tato osoba propuštěna.

Článek 70

Opětovné vydání

Jestliže se vydaná osoba vyhne trestnímu řízení nebo výkonu trestu a vrátí se na území dožadované smluvní strany, bude na novou žádost opětovně vydána, aniž je třeba předložit doklady uvedené v článku 62.

Článek 71

Meze stíhatelnosti vydané osoby

1. Proti vydané osobě nemůže být bez souhlasu dožadované smluvní strany zavedeno trestní řízení, ani nemůže být na ní vykonán trest, ani nemůže být vydána třetímu státu pro jiný trestný čin spáchaný před vydáním, pro který nebyla vydána.

2. Souhlasu dožadované smluvní strany není třeba, jestliže:

- a) vydaná osoba neopustí do měsíce po skončení trestního řízení nebo výkonu trestu území dožadující smluvní strany; do této lhůty se nepočítává doba, po kterou vydaná osoba nemohla bez svého zavinění opustit území dožadující smluvní strany;
- b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany, ale zase se na ně vrátila.

Článek 72

Průvoz

1. Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes svoje území průvoz osob, které byly vydány jiným státem druhé smluvní straně.

2. Jedna smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes svoje území průvoz tam i zpět osob, které jsou ve vazbě nebo si odpykávají trest na území jiného státu a které mají být vyslechnuty orgány dožadující smluvní strany.

3. Žádost o povolení průvozu se podává jako žádost o vydání.

Článek 73

Náklady vydání a průvozu

Náklady vydání a průvozu nese smluvní strana, na jejímž území vznikly.

Článek 74

Převzetí trestního řízení

1. Jedna smluvní strana zavede na žádost druhé smluvní strany podle vlastních právních předpisů trestní řízení proti svému občanu, jestliže jsou dostatečné údaje o tom, že spáchal na území druhé smluvní strany trestný čin, pro který je možné vydání.

2. K žádosti se připojí spisy obsahující údaje o spáchaném trestném činu a osobě pachatele a věcné důkazy, které jsou po ruce.

Článek 75

Sdělení výsledků trestního řízení

Smluvní strany si navzájem sdělí výsledky trestního řízení vedeného proti vydaným osobám nebo proti osobám, proti kterým bylo převzato trestní řízení. Jestliže bylo řízení proti těmto osobám zakončeno pravomocným rozhodnutím, bude zaslán jeho opis.

Článek 76

Způsob styku

Ve věcech vydání, průvozu a převzetí trestního řízení se stýkají ministerstva spravedlnosti a Generální prokuratury smluvních stran přímo. To platí také pro sdělení uvedená v článku 75.

Článek 77

Odevzdávání věcí

1. Jedna smluvní strana odevzdá na žádost druhé smluvní straně věci odebrané pachateli na svém území, které byly získány trestným činem nebo jejich protihodnotu, a kromě toho věci, kterých může být použito v řízení jako důkazů, i když podléhají zabavení nebo propadnutí.

2. Dožádaná smluvní strana může věci uvedené v odstavci 1 dočasně zadržet, potřebuje-li je ještě v jiném trestním řízení.

3. Jsou-li věci uvedené v odstavci 1 v době vydání pachatele v jeho držení, budou odevzdány pokud možno současně s jeho vydáním. Tyto věci budou odevzdány i v tom případě, když nedojde k vydání pachatele pro jeho smrt nebo z jiného důvodu. Odevzdání se vztahuje i na věci ukryté nebo uschované pachatelem na území dožádané smluvní strany, i když tyto věci byly nalezeny později.

4. Práva třetích osob k věcem uvedeným v odstavci 1 zůstávají nedotčena a tyto věci je třeba po ukončení trestního řízení bez odkladu a bezplatně vrátit.

5. V případě odevzdání věcí podle předcházejících odstavců nebude použito ustanovení článku 5.

Článek 78

Sdělování zatčení

Byl-li občan jedné smluvní strany vzat do vazby na území druhé smluvní strany, je třeba o tom bezodkladně uvědomit příslušné diplomatické zastupitelství nebo konzulární úřad.

Článek 79

Sdělování odsouzení

1. Smluvní strany si zasílají ročně přímo zprávy o pravomocných rozsudcích vynesených v trestních věcech jejich soudy nad občany druhé smluvní strany, jakož i informace o pozdějších rozhodnutích týkajících se těchto rozsudků.

2. Smluvní strany si zasílají na žádost výpisy z rejstříků trestů nebo výroky pravomocných od-

suzujících rozsudků, pokud jde o občany druhé smluvní strany, jakož i informace o pozdějších rozhodnutích týkajících se těchto rozsudků, jestliže odsouzení podléhá zápisu do rejstříku trestů podle právního řádu smluvní strany, jejíž orgán rozhodnutí vydal. V odůvodněných případech lze podat tyto informace i tehdy, jestliže osoba, jíž se rozhodnutí týká, není občanem dožadující smluvní strany.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 se podle možnosti připojí otisky prstů.

ČÁST IV

PRÁVNÍ POMOC VE VĚCÍCH OBČANSKÝCH, RODINNÝCH A TRESTNÍCH

Článek 80

Poskytování právní pomoci

Soudy, prokuratury, notářství a jiné orgány smluvních stran činné ve věcech občanských, rodinných a trestních si poskytují v těchto věcech navzájem právní pomoc.

Článek 81

Obsah dožádání o poskytnutí právní pomoci

1. V dožádání o poskytnutí právní pomoci musí být uvedeno:

- označení dožadujícího orgánu;
- označení dožádaného orgánu;
- označení věci, v níž se žádá o poskytnutí právní pomoci;
- jméno a příjmení účastníků řízení, obviněných, obžalovaných neb odsouzených, jejich bydliště nebo pobyt, jejich státní občanství a povolání a kromě toho v trestních věcech podle možnosti místo a datum narození obviněných a jména jejich rodičů;
- jména, příjmení a adresy právních zástupců;
- předmět dožádání a údaje, které jsou nutné k vyřízení dožádání, a v trestních věcech i popis a označení trestného činu.

2. Písemnosti a doklady zasílané podle této Smlouvy musí být opatřeny podpisem a úřední pečeti.

Článek 82

Způsob vyřízení dožádání

1. Při vyřizování dožádání o poskytnutí právní pomoci postupuje orgán dožádané smluvní strany podle právních předpisů svého státu. Může však na žádost použít způsob vyřízení vyžádaného orgánem dožadujícím.

2. Není-li dožádaný orgán příslušný, postoupí dožádání příslušnému orgánu a zpraví o tom dožadující orgán.

3. Není-li známa přesná adresa osoby označené v dožádání, učiní dožádaný orgán vhodná opatření ke zjištění adresy.

4. Dožádaný orgán na žádost sdělí včas dožadujícímu orgánu místo a dobu provedení vyžádaných úkonů.

5. Po vyřízení dožádání o poskytnutí právní pomoci vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu; v případech, kdy dožádání nebylo možno vyhovět, vrátí spisy a současně sdělí důvody, pro které nebylo dožádání vyhověno.

Ochrana svědků a znalců

Článek 83

1. Jestliže v řízení před orgány jedné smluvní strany bude třeba osobní účasti svědka nebo znalce, který je na území druhé smluvní strany, je nutno se obrátit na příslušný orgán druhé smluvní strany se žádostí o doručení předvolání.

2. Předvolání nesmí obsahovat pohrůžku donucení pro případ, že se nedostaví.

3. Svědek nebo znalec, který se dostavil na předvolání orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na území této strany bez ohledu na své státní občanství trestně stíhán, ani vzat do vazby, nesmí být na něm vykonán trest uložený soudem za trestný čin, který je předmětem řízení, v němž byl předvolán, ani za jiný trestný čin, který spáchal před překročením hranic dožadující smluvní strany, ani za trestný čin, který by vyplynul z jeho výpovědi.

4. Svědek nebo znalec pozbude ochrany uvečené v odstavci 3, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany ve lhůtě jednoho týdne ode dne, kdy orgán, který ho předvolal, mu sdělil, že jeho přítomnost není dále třeba. Do této lhůty se nezapočítává doba, ve které svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

5. Dožadující orgán uhradí svědkům a znalcům náklady za cestu a pobyt, jakož i ušlý výdělek, a znalcům kromě toho vyplátí i znalečné za posudek.

Článek 84

1. Je-li třeba osobně vyslechnout před orgánem jedné smluvní strany osobu, která je ve vazbě nebo si odpykává trest na území druhé smluvní strany, je možno požádat o její dočasné dodání.

2. Dodaná osoba zůstává dále ve vazbě a bude bez odkladu vrácena po provedení úkonů, pro které byla dodána. Tato osoba požívá ochrany uvedené v článku 83 odstavec 3.

3. Žádost bude zaslána prostřednictvím orgánů uvedených v článku 76.

Článek 85

Doručování písemností

1. Dožádaný orgán zařídí doručení písemností podle předpisů svého státu, jestliže doručovaná písemnost byla sepsána v jazyku dožádané smluvní strany nebo jestliže je k ní připojen překlad do to-

hoto jazyka. Jinak doručí dožádaný orgán písemnost adresátu, pokud je ochoten ji dobrovolně převzít.

2. Na výslovnou žádost dožadujícího orgánu zařídí dožádaný orgán v souhlasu s předpisy platnými na území dožádané strany, aby písemnost byla doručena adresátu do vlastních rukou.

Článek 86

Doklad o doručení

Doklad o doručení bude pořízen podle předpisů o doručování písemností dožádané smluvní strany.

Článek 87

Dodržení lhůty

1. Jestliže orgán jedné smluvní strany určí účastníkovi, který má bydliště na území druhé smluvní strany, lhůtu k provedení procesního úkonu, je rozhodným pro dodržení určené lhůty datum poštovního razítka strany, z jejíhož území byla odeslána písemnost, kterou má být uložený úkon proveden.

2. V případě, kdy je třeba v určené lhůtě převést na území druhé smluvní strany zálohy nebo poplatky vyžadované orgánem, který ve věci jedná, je rozhodné pro dodržení stanovené lhůty datum jejich složení u banky smluvní strany, na jejímž území má účastník bydliště.

3. Následky nedodržení lhůty budou posuzovány podle právního řádu smluvní strany, jejíž orgán ve věci jedná.

Článek 88

Zjišťování adres

Ministerstva spravedlnosti smluvních stran si budou na žádost osob zdržujících se na území jedné smluvní strany vzájemně poskytovat pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na území druhé smluvní strany, jestliže toho bude třeba pro vedení řízení podle této Smlouvy.

Článek 89

Vyhotovování překladů

Jestliže podle ustanovení této Smlouvy je třeba připojení překladu zasílaných listin a dokladů do jazyka druhé smluvní strany, musí být tyto překlady vyhotoveny soudním tlumočnickem, dožadujícím orgánem nebo diplomatickým zastupitelstvím nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

Článek 90

Náklady právní pomoci

1. Náklady spojené s poskytnutím právní pomoci nese dožádaná smluvní strana.

2. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu výši vzniklých nákladů.

Č Á S T V

LISTINY

Článek 91

Ověřování a uznávání platnosti listin

Listiny vydané příslušným orgánem jedné smluvní strany nebo ověřené podle jejich předpisů a opatřené úřední pečeti mají důkazní moc na území druhé smluvní strany bez dalšího ověření. To platí i pro listiny, na nichž byly ověřeny podpisy podle předpisů jedné ze smluvních stran.

Zasílání matričních a jiných listin

Článek 92

1. Smluvní strany si budou zasílat výpisy z matrik uzavření manželství a úmrtí týkající se občanů druhé smluvní strany, jakož i opisy rozhodnutí soudů nebo správních orgánů ve věci zápisů v matrikách občanů této strany. Zasílání těchto výpisů a opisů se děje bezplatně prostřednictvím diplomatických zastupitelství nebo konzulárních úřadů.

2. Ustanovení odstavce 1 bude použito také v případě dodatečného zápisu v matrice; v tom případě bude zaslán opis celého matričního výpisu.

3. Výpisy z matrik o úmrtí jsou zasílány bez odkladu, ostatní výpisy společně na konci každého čtvrtletí.

4. Smluvní strany si budou na žádost pro účel potřebu bezplatně zasílat výpisy z matrik, jakož i jiné listiny týkající se osobních práv a zájmů občanů smluvních stran.

Článek 93

Žádosti občanů jedné smluvní strany o vydání výpisů z matrik druhé smluvní strany nebo o vy-

Z plné moci

presidenta Československé socialistické republiky:

Neuman v. r.

dání listin, které jsou na území této strany, mohou být zaslány přímo příslušnému orgánu této strany. Vyžádané listiny budou žadatelům zaslány prostřednictvím diplomatického zastupitelství nebo konzulárního úřadu smluvní strany, jejíž orgán tyto listiny vydal a současně budou vybrány příslušné poplatky.

Č Á S T VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 94

Tato Smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost po uplynutí třiceti dnů ode dne výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

Článek 95

Tato Smlouva je sjednána na dobu pěti let počínaje dnem nabytí platnosti a její platnost se bude prodlužovat vždy na období dalších pěti let, pokud ji žádná ze smluvních stran nevypoví šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího období.

Článek 96

Dnem, kdy tato Smlouva vstoupí v platnost, pozbude platnosti Smlouva mezi Republikou československou a Republikou polskou o vzájemných právních stycích ve věcech občanských i trestních sjednaná ve Varšavě dne 21. ledna 1949, jakož i Dodatkový protokol k této Smlouvě podepsaný ve Varšavě dne 21. ledna 1949.

Tato Smlouva byla sepsána ve Varšavě dne 4. července 1961 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho výše uvedení zmocněnci tuto Smlouvu podepsali a opatřili pečeti.

Z plné moci

Státní rady Polské lidové republiky:

Rybicki v. r.